

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-490/07)

(2007/C 315/50)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia, A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając systemu promującego odzysk, recykling, regenerację oraz niszczenie substancji regulowanych,
- stosując system zarządzania substancjami regulowanymi działający w oparciu o składowanie starych urządzeń zawierających substancje regulowane używane przy budowie odpowiednich instalacji lub do wysyłki w celu umieszczenia zagranicą,
- nie wskazując ilości zużytych substancji regulowanych odzyskanych, poddanych recyklingowi, regeneracji lub zniszczonych,
- stosując programy szkolenia, które są dobrowolne, bez przyjęcia odpowiednich ram prawnych, określających minimalne wymagania kwalifikacyjne dla personelu zajmującego się recyklingiem zużytych substancji zawartych w urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych oraz pompach ciepłych, urządzeniach zawierających rozpuszczalniki, systemach przeciwpożarowych i gaśnicach,
- nie przyjmując wszystkich środków prewencyjnych możliwych w praktyce, aby stacjonarne urządzenia zawierające płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg były kontrolowane corocznie pod kątem wycieków oraz nie określając minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla zaangażowanego personelu Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 16 ust. 1, art. 16 ust. 5 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
- obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W dniu 6 kwietnia 2005 r. władze Republiki Cypryjskiej przedłożyły Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania art. 16 i 17 rozporządzenia nr 2037/2000/WE w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
2. Komisja po zbadaniu wskazanego sprawozdania ustaliła, że Republika Cypryjska nie ustanowiła systemu środków mających promować odzysk, recykling, regenerację oraz niszczenie substancji regulowanych, w tym odpowiednich instalacji, jak też nie ustanowiła ram prawnych definiujących odpowiedzialność za zbieranie i usunięcie czy też wycofywanie substancji regulowanych.
3. Komisja stwierdziła ponadto, że nie istnieją niezbędne kompletne ramy prawne, określające minimalne wymagania kwalifikacyjne dla personelu zajmującego się recyklingiem substancji regulowanych oraz że istniejące programy szkolenia są dobrowolne.
4. Komisja stwierdziła wreszcie, że w odniesieniu do obowiązku rocznej kontroli urządzeń zawierających płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg i obowiązku określenia minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla zaangażowanego personelu, przyjęcie odpowiednich przepisów krajowych pozostaje w zawieszeniu.
5. Komisja twierdzi zatem, że Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 16 ust. 1, art. 16 ust. 5 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 2037/2000 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-493/07)

(2007/C 315/51)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun oraz J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie zapewniając, że przedsiębiorstwa, które prowadzą publiczne sieci telefoniczne, udostępnią władzom zajmującym się ratownictwem informacje o miejscu przebywania osoby wywołującej, w odniesieniu do wywołań jednego europejskiego numeru alarmowego „112”, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 24 czerwca 2003 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) Dz. U. L 108, str. 51.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 27 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Tribunale civile di Genova — Włochy) — Alessandro Tedesco przeciwko Tomasoni Fittings Srl, RWO Marine Equipment Ltd

(Sprawa C-175/06) ⁽¹⁾

(2007/C 315/52)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 21 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-426/06) ⁽¹⁾

(2007/C 315/53)

Język postępowania: grecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-530/06) ⁽¹⁾

(2007/C 315/54)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-21/07) ⁽¹⁾

(2007/C 315/55)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-29/07) ⁽¹⁾

(2007/C 315/56)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 10.3.2007.